

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. R.**, zastoupeného JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Oveňecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2021, č. j. OAM-6/LE-BA02-VL14-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 12. 2021, č. j. 62 Az 21/2021-30,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým zamítl jeho žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou, neboť stěžovatel neprokázal, že v jeho případě nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu. Krajský soud se ve svém rozsudku ztotožnil se závěry žalovaného a posoudil žádost stěžovatele jako účelovou.

[2] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti požádal Nejvyšší správní soud o přiznání jejího odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že v opačném případě pro něj ztratí konečný výsledek řízení význam, neboť se již bude potýkat s popsány následky návratu do země původu. Podle jeho názoru bude rovněž čelit obavám z návratu do vojenské oblasti, ve které dochází k zabíjení civilistů a kde je situace značně nestálá. Zdůraznil, že byl vystaven mučení ze strany ukrajinských státních orgánů (kontrarozvědky), kvůli kterému musel opustit Ukrajinu. Tuto okolnost dle jeho přesvědčení nevyhodnotil žalovaný v napadeném rozhodnutí správně. Dále uvedl, že přiznáním odkladného účinku nebude způsobena žádná újma třetím osobám a nebude znamenat ani rozpor s veřejným zájmem, neboť nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejné zdraví a bezpečnost státu. Možnost zůstat na území České republiky po dobu vedeného řízení považuje za zcela zásadní a zároveň upozornil na nedávné narození své dcery.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že stěžovatelovy důvody nenaplnují podmínky uvedené v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť nedostal své povinnosti prokázat jím tvrzenou újmu. Dodal, že povinnost cizince vycestovat z území České republiky samo o sobě nemůže ohrozit jeho právo

na spravedlivý proces. Důvodem pro přiznání odkladného účinku není ani zájem cizince na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Po posouzení návrhu stěžovatele a všech souvisejících skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínka nepoměrně větší újmy plynoucí z § 73 odst. 2 s. ř. s. nebyla stěžovatelem v tomto případě naplněna.

[6] Stěžovatel v prvé řadě namítá, že samotné soudní řízení by v případě jeho vycestování pro něj ztratilo význam a v zemi svého původu by nemohl přebírat poštu, účastnit se případného jednání a v případě pozitivního výsledku se vrátit zpět. V této souvislosti soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, v němž rozšířený senát uvedl, že obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Cizinci byl ustaven jako jeho zástupce advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M., který i bez jeho osobní přítomnosti je schopen hájit jeho zájmy během probíhajícího řízení o kasační stížnosti. V tomto ohledu tak nelze spatřovat nepoměrně větší újmu.

[7] Stěžovatel dále uvedl, že byl obětí mučení ze strany ukrajinské kontrarozvědky. Obává se, že v případě jeho návratu do země původu bude jejími členy znovu zadržen a bude vystaven dalšímu mučení, nelidskému a ponižujícímu zacházení a věznění. Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel takto tvrzenou újmu ve svém návrhu nepodložil žádnými indiciemi či alespoň odkazy, na základě nichž by si soud mohl ověřit její existenci. Za takového stavu nemohl soud přisvědčit oprávněnosti stěžovatelova tvrzení. Stěžovatel zároveň zmínil, že se mu před nedávnem narodila dcera. Z takto obecně podané informace taktéž nelze nijak ověřit její pravdivost, neboť stěžovatel neuvedl její jméno a ani datum narození. Z údajů poskytnutých stěžovatelem při pohovoru dne 16. 2. 2021 naopak vyplývá, že je svobodný a bezdětný.

[8] K bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele Nejvyšší správní soud uvádí, že si je vědom momentálního vývoje na Ukrajině. Stěžovatel pouze uvedl, že se bude muset navrátit do vojenské oblasti, kde dochází k zabíjení civilistů. To je sice pravda, nicméně soud na tomto místě musí dodat, že Ukrajina vyhlásila všeobecnou mobilizaci pro muže ve věku od 18 do 60 let. Stěžovatel má tak povinnost zapojit se do obrany své země. Případné nesplnění této povinnosti je už však na jeho zvážení a odpovědnosti.

[9] Nejvyšší správní soud v souvislosti se situací stěžovatele však konstatuje, že dne 17. 3. 2022 prezident České republiky podepsal zákon o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, který v nejbližších dnech bude vyhlášen ve Sbírce zákonů a nabude účinnosti. Na základě tohoto zákona je stěžovatel oprávněn požádat o udělení dočasné ochrany, která mu umožní legální pobyt

pokračování

na území České republiky, a nebude tak nucen k vycestování do země svého původu. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže stěžovateli vzniknout nepoměrně větší újma, protože mu nehrozí v současné době reálné riziko, že by byl nucen na Ukrajinu odcestovat. Soud dodává, že stěžovateli v případě změny situace nic nebrání v tom, aby o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti požádal později znovu.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny, a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. března 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu